01/10/2019

“Όταν κάναμε την εκταφή του Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστή”

/ Αγιορείτικα

Γέροντας Εφραίμ, Προηγούμενος Ι.Μ. Φιλοθέου

Όταν κάναμε την εκταφή του Γέροντος, τρία χρόνια μετά την κοίμησί του, τον βγάλαμε κεχριμπάρι, αυτό είναι σημείο αγιότητος. Όλα τα άγια λείψανά του ήσαν όπως το κεχριμπάρι.

Στην εκταφή, όλοι οι παραδελφοί έλεγαν, εγώ θα πάρω αυτό, εγώ θα πάρω το άλλο κι’ εγώ έλεγα μέσα μου: «Εγώ δεν θα μιλήσω καθόλου, ο,τι μου δώσουν».

Ο πατήρ Αθανάσιος πήρε το χέρι του, λέγοντας:

-Αυτό το χεράκι με έσωσε, με τις μπαταριές που έτρωγα!

Και ενώ όλοι έπαιρναν κάποιο κομμάτι από το άγιο Λείψανό του για ευλογία, εγώ καθόμουν παράμερα. Γυρνάει τότε ο Γερο-Αρσένιος και λέει:

-Την κάρα να την δώσετε στον παπα-Εφραίμ.

-Να ’ναι ευλογημένο. Σ’ ευχαριστώ πολύ.

Άλλος είχε σκοπό να την πάρη, γιατί όλοι της συνοδείας μας είμαστε εκεί. Έτσι δεν έβαλα θέλημα πουθενά και πήρα την κάρα του αγίου Γέροντός μου.

Image not found or type unknown

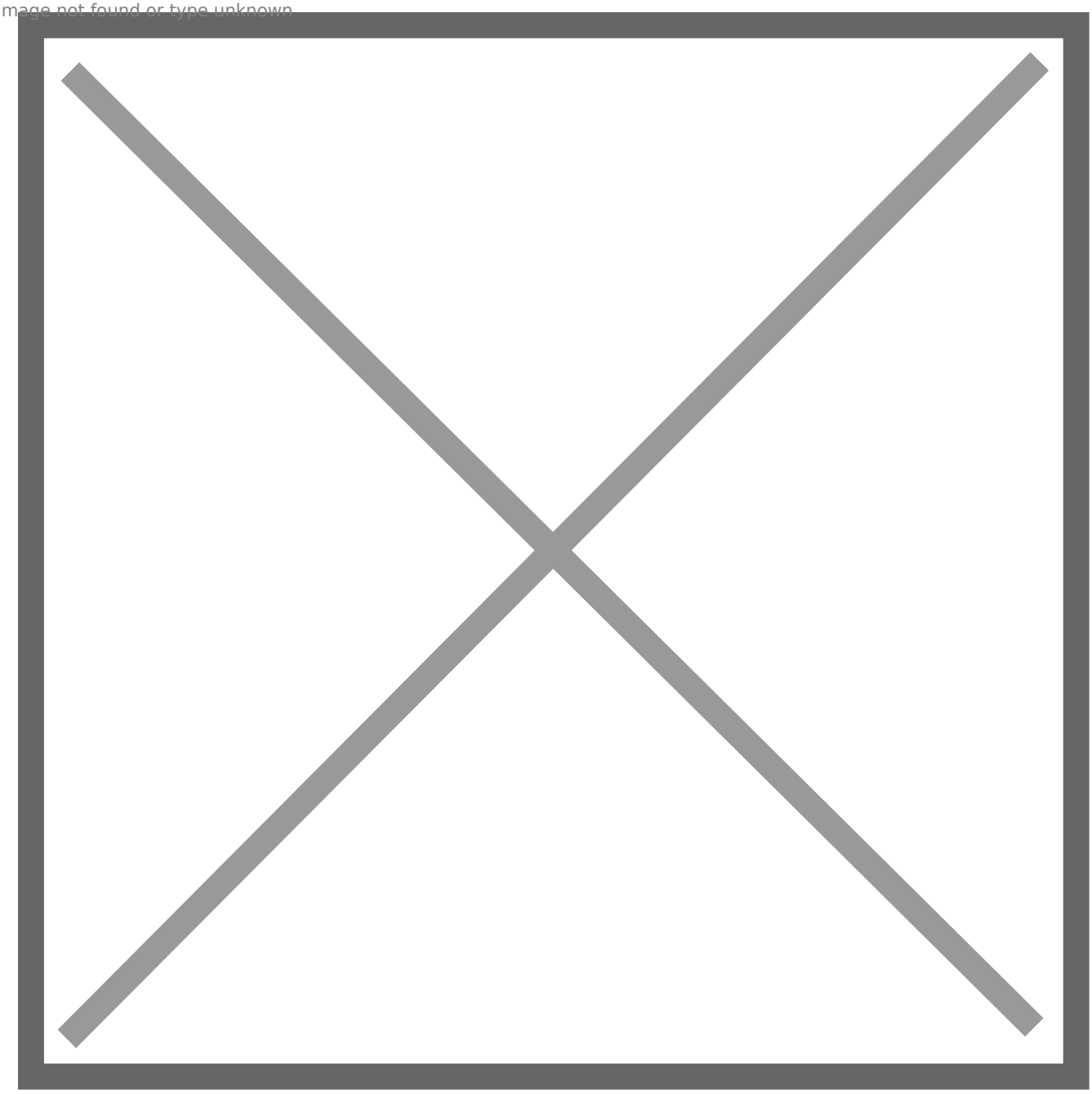

Η κάρα του αγιορείτου γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού (+1959) βρίσκεται στην Ιερά Μονή Αγίου Αντωνίου του Μεγάλου στην Αριζόνα (περιοχή Φλόρανς) των ΗΠΑ.

Στη Νέα Σκήτη την έβαλα στο παρεκκλήσι δίπλα στο κελλί μου. Στην Ιερά Μονή Φιλοθέου την είχα στο κελλί μου και τώρα στην Αριζόνα είναι τοποθετημένη στο παρεκκλήσι του αγίου Παντελεήμονος και ευωδιάζει, από την Νέα Σκήτη μέχρι σήμερα συνεχώς. Και είναι πολύ παράδοξο μυστήριο, ότι όσο περνούν τα χρόνια, ευωδιάζει και περισσότερο.

Και ξεκινώντας είτε την αγρυπνία μου είτε την θεία Λειτουργία είτε οποιαδήποτε

διακονία, πηγαίνω βάζω μετάνοια, παίρνω την ευχή του και κάνω υπακοή ακόμα και σήμερα.

Τα λείψανα του αγιασμένου Γέροντος Ιωσήφ, όπου κι’ αν υπάρχουν, παντού ευωδιάζουν και κάνουν θαύματα σε όσους τα προσκυνούν ανάλογα με την πίστι που έχει ο καθένας.

Πάντοτε στην γιορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου κάνουμε πανηγύρι και το απόγευμα της ίδιας ημέρας κάνουμε το μνημόσυνο για τον Γέροντά μας, που τον πιστεύουμε απόλυτα ως σύγχρονο Άγιο.

Κάποτε στη Μονή Φιλοθέου, όταν βγάλαμε την κάρα του από την στολισμένη θήκη της, για να κάνουμε το μνημόσυνο, ευωδίαζε πολύ και μάλιστα μπροστά στο στόμα.

Απορούσαμε γιατί στο στόμα περισσότερο και τότε πετάγεται ένα καλογέρι και μου λέει:

-Γέροντα, ξέρεις γιατί ευωδιάζει απ’ το στόμα; Γιατί έλεγε την ευχή συνέχεια μ’ αυτό.

Πράγματι, είχε δίκιο, αυτή είναι η αλήθεια! Διότι θες η ευχή, που με το στόμα έλεγε, θες τα σωτήρια λόγια του Θεού, που πάντα αυτό το στόμα έβγαζε για την ωφέλεια όλων, θες η παντελής αποφυγή της αργολογίας και της κατακρίσεως, θες τα παιδαγωγικά του λόγια για την τελείωσι των υποτακτικών του, θες το μελίρρυτο ψάλσιμό του, που από τον Θεό έλαβε, όλα από το στόμα του έβγαιναν. Ευλογημένο λοιπόν και τρισευλογημένο. Γι’ αυτό και στην κάρα του το στοματάκι του ευωδιάζει πολύ περισσότερο από κάθε άλλο μέρος της.

Πηγή:https://www.pemptousia.gr/, Γέρων Εφραίμ Φιλοθεΐτης, Γέρων Ιωσήφ ο Ησυχαστής και Σπηλαιώτης (1897-1959)